

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januárius' 17-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

A' S. Petersburgban Dec. 26-dikán eléfordult lármát minden Berlieni Ujságlevelék olly módon adván elé Jan. 6-dikán, mint az, az ezen esztendőben Jan. 10-dikén költ M. Kurír 21, 22, és 23-dik lapjain is leírva találtatott, ugyanahoz a' Berlieni Udvari Ujság, melynek ott Státus-ujság a' neve, Dec. 7-dikén még a' következőket is hozzá adta egy Petersburgból Decem. 27-dikén indult magános levélből: — „

„Az itt Dec. 26-dikán eléfordult történeteket már tudjátok; de meg nem tartóztathatom még is magamat, hogy a' Császárnak bámulást érdemlő magaviseletéről, mellyet ezen kritikus környülállások között kimutatott, még némelly jelentéseket ne tegyek. Ó Cs. F.ge, önn' magához és boldogult testvérehez éppen méltó módon mutatta-ki magát. Haszontalanul no-gatták ő Cs. Felségét a' körülette álló tisztek, hogy adasson tüzet a' támodókra; a' Császár ellent állott, 's meg nem szünt minden egyéb eszközök által azon iparkodni, hogy a' lármát szép módon eltsendesithesse; 's mint hogy a' tévedett sereghez közel nem mehetett, tsak a' körülötte össze tolakodott néphez intézte szavait, mellyet mellőlle eltávoztatni akartak; illy szavakat intézván ő Felsége a' körülette állókhoz: — „

Hagyjatok békét ezeknek, ezek az én gyermekeim, az én jó Oroszaim! Halljátok Oroszok, ti engem' Bitangolónak (Usur-

patornak) tartatok; pedig én még most is kész vagyok vissza adni azon Koronát, melynek felvételére engem' kényszerítettek; én elfogadtam ezt, hogy bóldogságtokon munkálódjak, és mint hogy ezt az éntestvér Bátyám nem fogadta-el — azonban, ha tsakugyan, nem kellek néktek, itt van a' mejjem meztelen; döfjétek által! Ezen szavaknak mondásakor minden óltalom nélkül kiállott a' Császár a' nép' elejébe — a' melly így kiáltott-fel: — Eljen Miklós!“

„Ha az eltsábittatott 's tisztjeik által támadásra vétetett katonák ezen szavakat hallhatták volna, bizonynyal sok vér megkíméltetett volna, a' melly ezen napon kiontatott, 's azon napnak, melly arra vala határoztatva, hogy, ha nem örvendezésnek is de legalább békességnek és reménségnek szenteltessék, tsendessége meg ne zavartassék.“

Ugyan ezen Pruszsus ujságnak Jan. 9-dikén költ levelein ezek találtatnak S. Petersburgból Dec. 28-dik lapjáról: — „

„Mi itt ismét telyes nyugodalomban élünk. A' tegnapelőtt széllyel kergettett katonák még most is gyűlnek vissza a' kaszárnyákba. Nagy bánkodást mutatnak tselekedeteikért, 's minden környülállások inkább inkább mutatják, hogy ezen emberek nem rosz indulatból vetemedtek ezen engedetlenségre, hanem megrészegítették volt őket, hogy illy bünös célra rá vehessék. A' tisztek közzül még sokak elvagnak fogattatva, 's reménhetjük, hogy a' valóságos bünösöknek megbüntettetése

által a közönséges igazságnak nem soká elég fog tétettni. A Császár eránt való szeretet és bámulás, kinek megrettenhetetlensége, hideg-vérűsége 's ingadozatlansága nagy szerentsétlenséget távoztattak-el, mind jobbanjobban felvilágosodnak. Mihály Nagy Hertzeg is hasonló bátorságot, hasonló megfontolást, 's hasonló fárodhatatlan munkásságot bizonyított a tsendességnek és nyugodalomnak helyreállításában.

„A' Mária Császárné ő Felsége egészsége, hála érette Istennek, meglehető jó. Az Ersébeth Császárné' egészségének jobbúlása felől is megújítva és hitelesen írnak a' Taganrogból Dec. 17-dikén indult levelekben. Éjszakájit nyugodalmasabban kezdi tölneni, 's enni is többetskét kezdett.“

Hanem az úgynevezett Börse'-palotájában tudományos ujság' levelei képzeltek jól az Olvasókkal, hogy melly szörnyítő elmebéli nyughatatlankodások között kellett ezen Felséges Császárné Aszszonynak lenni bizonyos napokban. Egyik leveléből, mellyet Frantzia nyelven írt a' Császárné az Öreg Császárnéhoz, ezen érzékenyítő szavakat hozza-fel a' nevezett ujság: — „

„Anyám! a' mi Angyalunk az égben vagon! és én még a' földön e' plánta-életben vagyok! Ki gondolhatta volna azt, hogy én elgyengült beteg ötet felyül éljem! Anyám, ne hagyjon-el, mert én csak egyes-egyedül vagyok ezen kínos világban!“

A' S. Petersburgból Dec. 28-dikán indult 's egyenesen Bétsbe jött tudósítások szerint, már telyesen helyre állott vala a' 26-dikban megzavartatott tsendesség. Hanem természet szerint való dolog, hogy ott az egész közönséget mind az ezen napi félelmes történetekért való aggódás foglalatostkodtatta; 's már ezen napon (Dec. 28-dikán) nyilvánással kijött vala, hogy

a' lármát-ütött sereg, lázzasztók által ingereltetett ezen lépésre, kik a' katonaságot veszedelmes czéljoknak elérésére akarták használni, a' melly pedig azt se tudta, mit tselekszik, 's tsak vaktába ment a' veszedelembe belé.

A' 26-dikban történt gyilkos és véres történet után az eltsábított katonák azonnal vissza kezdtek kaszármájikba gyülekezni 's letették fegyvereiket, 's annyira meglepte őket a' megbánás' gondolatja, hogy legkissebb tartózkodás nélkül megnevezték eltsábítóikat, kik többire majd mind Kapitányoknál kissebb rangú ifjú tisztek.

„A' történet után következett napon 27-dikben mustrát tartott a' Császár a' hűségben megmaradott örző sereggel, 's az után azon Batalionokkal is, kik a' megelőző napon az engedetlenségnek illy rút példáját mutatták. Ezekhez illy szavakat intézett a' Császár: — „Ti tegnap elvesztettétek betsületeteket. Én megbotsátok néktek; iparkodjatok hogy azt ismét szerezzétek vissza.“ — A' katonák bánkodással és elszégyenülve kérték a' Császárt, hogy helyheztesse tellyes bizodalmat bennük, 's az után hurrah! kiáltozással töltötték-el a' levegőt.

A' Petersburgi Katona-Kormányzó Generális Miloradovitsch nem halva esett-le a' lórol, mint elejintén íratott, hanem a' következő éjjel, 27-dikre virradóra, halt-meg a' lövés miatt. Utolsó szempillantatját közelíteni érezvén, oda kérte a' kardját 's megtsókolván így szólott: „Ez, az én Császárom eránt való utolsó hódulásom legyen! — 's ezzel ki-ment belőlle a' lélek.

„Ezen két napok alatt sok fogdosások történtek; a' vádoltatott személyek egy a' Császár által különösen e'-végre ki-neveztetett Vizsgálódó Biztosság' elibe állittatnak. Annyit már bizonyosan tudnak, hogy a' köz emberek az által tsábítottak-

el, hogy valamelly revolúzió ütött volna ki, melly azt a' Császárt, kinek hűségére elébb megesküdtek vala (Konstantint), távol tartóztatja Petersburgtól. A' katonák tehát úgy ítéltek, hogy az özszeesküvés' gerjesztőit követvén, letett esküvéssekkel megegyezőleg tselekesznek. E'-szerént a' szédelő fejű emberek ismét hív alattvalókat áldozának-fel a' magok' esztelen és büntetést érdemlő plánumaiknak.

„Azon Charakteri állhatosságról, elméleti tsendességről 's szívnek jóságáról (így rekeszti-be szavait ezen tudósító) melyek az ifjú Monarkha ezen egész támadás alatt kimutatott, tsak egy érzés és értelem uralkodik az egész városon.“

A' Petersburgi Frantzia Ujságban illy Császári Katona Hirdetés jött-ki Dec. 29-dik napján: — „

„Vitéz Orosz Armáda! A' Thronusnak és Hazának hűséges oltalmazóji!

„Ki az köztetek, kit az a' rettentő hír a' földre le nem vert volna, a' melly valamint Minket úgy az egész Orosz Birodalmat kibeszéllhetetlen keserűségbe borította? Ti elvesztettétek Monarkhátokat, Atyátokat, Jótévőtoket, és halhatatlan tselekedeteitekben volt segítő Társatokat!

„De ne merüljetekek-el az ijedtségbe. Ő onnét felülről rátok függesztette szeméit, 's áldást mond azon lankadthatatlan gondoskodásnak gyümöltseire, mellyet ő a' ti Organizáltatástokra szentelt, fordított.

„Hűséges és Vitéz Katonák! Ti ezen keserűségnek napjaiban is új halhatatlans ditsősséget szereztetek magatoknak — ahoz hasonló ditsősséget; mellyet véreteknek kiontása által vásárlottatok, midőn a' Monarkha' és a' Haza' ellenségein győzedelmeskedtetek. Megmutattátok magatokvisellete által, hogy a' Thronusnak a' tsatározó mezőkön állhatatos oltalmazóji, de a' tör-

vényeknek 's a' Monarkha' akaratjának be-kesség' idején is kész védelmezőji 's betöltetőji vagytok, 's ezeket végre tudjátok hajtatni.

„Testörző Regimentek Preobraschenski, Semenoffski, Ismailowski, Testörző seregbéli Vadászok, Finnlandiai Vadászok, Paulovski Gránádirosok, Gavallér Töstörzők, Lovas Testörzők, Huszárok, Lovas Vadászok, 's Ágyuzó Testörzők, hozzátok viseltető jó indulatomnak jeléül 's kimutatott szolgálat-tételek' megjutalmaztatásául, néktek ajándékozom azon Formaruhákat, mellyeket ő Felsége a' Császár a' ti Jótévőtokek, hordozni szokott volt. Minden Regimentnél lelkesmeretesen tartatassék 's őriztessék-meg ez a' szent Zállog, mint olly emlékeztető Jegy, melly a' ti jövendő nemzeteitekre is által menjen.

„Továbbá parantsolom, hogy — „
„1)ször. A' Preobraschenski és Semenovski Regimentek' Kompaniájiknál lévő minden tiszték és közemberek, a' melly Kompaniák tudniillik az ő Felsége' nevé-ről neveztetnek, a' magok Váll-kötéseken I-ső Sándor Császár ő Felsége' nevének első betüjit hordozzák mind addig, mig ezen Kompaniáknál azon tiszték és közemberek között, kik 1825-ben Dec. 1-ső napján azon Kompaniákhoz tartoztak, még tsak egy életben leszen.

2)ször. Azon Generalisok, kik az ő Cs. Felsége személlye mellett szolgáltak, valamint szintén a' Gen. Adjutánsok 's az ő Cs. Felsége' Adjutánsai, ugyan azon betüket hordozzák Váll-ékességeiken.

„Vitéz Katonák! Tartsátok-fenn örök-re az Első Sándor szent emlékezetét. Az ő neve legyen az ellenségnek félelme, a' Hazának reménsége, 's az én személlyem eránt viseltető hűségteknek 's jó indulatotoknak kezessége.“

„Költ Petersburgban Dec. 27-dikén 1825-ben. Aláírta — „

„Miklós.

Francia Ország.

A' Frantzia Udvar mult esztendőben nevezetes rendkívül való Követséget küldött a' Persa Udvarhoz Teheránba. Neve a' Követ Úrnak Deshassayns-de-Richemont, kit a' maga Ásiai szárazon való útjában az a' Bellanger nevű Botanikus (fü-vizsgáló) Frantzia úr is elkísért a' nevezett Persa fő városba, a' ki egy időtől óta ezen plánta-foglalatoskodással, a' Pondichery nevű Indus Frantzia plánta-tartományban tölti idejét. Ezen Bellanger úr leírván a' nevezett Követ úrnak útozását 's a' Teheráni Udvarnál az ő audientziájakor véghez ment foglalatosságokat, ezen Leírást a' Követség a' Párisi Udvarnak megküldötte, 's azt ott a' Monitör folyó Jan. 1-ső napján kiadta. A' Követ úr' audientziájának figyelmet-érdemlőbb környülállásaiból mi is ide szoritjuk a' következőket: — „

„Teherán Jul. 2-dikán 1825-ben. Valami 1600 Frantzia mértföldeket tévő útozás után megérkezénk Persia' fő városába (így szoll Bellanger úr). Teherán felé való közelítésünkkel egészen megváltozni láttuk a' természeti életet (Vegetációt). A' mit itt látni kezdtünk nagyon különbözött mindentől a' mit eddig láttunk. Itt semmi nyoma nem látszott a' nagy szározságnak 's terméketlenségnek. A' véghetetlen kiterjedésű rétek elragadva gyönyörködtették a' szemeket a' természeti gazdag növényeknek, virágoknak szemléltetése által. Álmodni látszottam. Sok szép plántákat össze is szedtem, mellyek közt találtatik (Muscari) nevű Szeretsendió-Hyacinthus, szörnyű nagy hagymaformájú gyökérrel, melynek nagy erejű Szeretsendió-szaga van, hanem az íze igen keserű és kedvetlen. — Hanem ezen természeti szépségeket ennyibe' hagyván, lássuk hogyan fogadtatott Richemont úr:

„Azon Abul-Hassán-Chan nevű

mostani Persa külső dolgokra ügyelő Ministerhez szállott-be, a' ki valaha, mint Persiai Nagykövet a' Frantzia és Anglus Udvaroknál tartózkodott, 's a' kinek házában már előre szállás vala számára készítettve. Néhány napok múlva audientziára vezettünk: a' Királyok' Királyához, mindeneknek Urához és Parantsolójához, az Örökké-élőnek e' földön lévő árnyékához, egy szóval, magához a' Schah-hoz.

„En ezen fogadtatásnál nevezetesebb és theátrumi néző játékhoz hasonlóbbat soha se láttam. Ha ezt én le akarnám írni (hogy Napkeleti kifejezéssel éljek) ténna helyett arany vizemnek kellene lenni; a' mi nékem, nagy szerentsétlenségemre! nintsen. Tehát tsak valami tsont-váz formával szolgálhatok:

„Eől bunkósok (buzogányosok) mentek mint vezetők, kik az utzákon ha a' tolongó sokaság hamar ki nem állott előlünk, rá is vertek az emberekre. Végre megérkeztünk a' palota' kapujához, 's előbb is egy véghetetlen nagyságú Udvarra léptünk-be, melyre a' Schah, hogy nagy erejét megmutassa, 5000, Európai módon gyakorlott gyalog katonákat és Agyuzókat állítottatott valaki, kik minket katonai gyakorlattságaiknak mutatásával fogadtak. Az ágyuk lovas zászlókkal czifrázkodtak, 's az egész katonai néző-játék győzedelmi jegyekkel pompáskodott, mellyek kirakattatva voltak.

„A' Követnek Richemont úrnak belépésekor, ki a' Frantzia Király' köszöntő irását kezében tartva hozta, a' Dobo-sok Generálisi-marschot vertek. Gazdagon felszerszámozott paripákon léptettünk-be az Udvarba, mellyekről akkor szállottunk-le, mikor azon külső szálához közelítettünk, melytől a' Császár lakó szobáji még tíz minutányi távolságra voltak, hol mind jelen valának a' Ministerek. Itt minket rozsa-théával és Persiai pipával kínáltak, melynek Kallyuhn a' neve. Innét a' Fő

Czerimoniamester 's a' fenn-nevezett Kül-ső Minister által, sok más Chánoktól 's fegyveresektől kísértetve, a' thrónusos szálába vezetettünk. Egy kisdud portához (kapuformához) érkezvén, ezt egy Oriás nagyságú, 's valóságos Luczifer tekintetű ember nyitotta-meg előttünk, mellyen belépvén, egy kertbe érkeztünk, melyben két szép filegoriák állottak szembe' egymással. Még ide 200 lépésnyire vala a' thrónusos szála, hanem már itt az egyik filegoria mellett nagy sokasággal állottak sorban Udvari nagy gálában az Udvarnokok, olly mozdulatlanúl, mint ha megannyi kőszobrok lettek volna, úgy hogy tsak lélekzeni is alig mérészlettek. A' thronusos szála' gráditsaihoz érvén, minekelőtte abba felmentünk volna e'-képpen kiáltott a' Czeremoniamester tele torokkal: — „Vicomte Desbassayns de Richemont, ki a' Frantzia Királytól valami írást hoz, kívánja, hogy bortsáttassék-bé. — A' Schah így felelt: „Jó szívvel fogadtatik! — Most már, kétszeri magunk'-meghajtása után felvezettünk a' thrónusos szálába, hol a' Schah valami thrónus forma régi Frantzia módi, jó féle kövekkel egészen kirakott széken ülven, mint az odavaló Udvari rendtartás kívánta, le tette az írást a' Schah' elejébe. —

„A' thrónusos szála szörnyű pompásan ki van kristály formájú tükrökkel és egyéb üveg butyorokkal czifritva. A' Schah' balja felől és közel hozzá az ő Udvarnokjai állottak theátrumi tekintet mutatván, kik közül egyik az ő Koronáját (Diadémáját), másik a' kardját, harmadik a' czimeres paizsát, negyedik a' páltzáját, 's a' többek ki egy ki más klénódiumát tartották kezeikben. Mind ezek egészen be voltak drága kövek által borittatva, a' paizsa' tetejéről egy igen nagy Smaragd terjesztette minden felé széllyel a' maga sugárait. A' Schah' karjain legnagyobb drá-

ga kövekkel kirakatott aranyperetzek tündöklöttek; 's a' mellyek között két olly gyémántok találtatnak, a' mellyekhez hasonló nagyságuak még nem esmertetnek. A' Schahhal szembe a' hátunk megett valami zsámoly formában Udvari nagy gálába öltözködött emberek állottak, 's vállaikon arany fejszéket, mint a' magok' rettenetes hivataljoknak jegyeit, tartották, 's tsupa merevedett szemekkel néztek Urokra, mint mindeneknek életjéssel parantsoló úrra. Olly mozdulatlanúl állottak ezen emberek, hogy valamiképpen ki ne mutassák magokat élő állatoknak lenni.

„A' szála' két oldalai felől, hasonló kőszobrok módjára legkissebb mozdulás nélkül állottak a' Schah' néhány fiai, drága öltözetekben, 's gyémántoktól fedeztetve.

„Ezen szörnyű mozdulatlanság és a' gazdag Ásiai pompa, valami különös írtozás és bámulás béli egyvelget gerjesztett az emberben. A' mi Dragománunkat (Tolmátsunkat) is úgy megillette, hogy beteg lett belé.

„Egyéb kérdezősködései között a' felől is tudakozódott tőlünk a' Schah, hogy hát mint vagynak X-dik Károly 's a' mi több Printzeink, melly kérdései azt mutatták, hogy nagyon részesül Királyi familiánknak és Országunknak boldog állapotjából.

„A' Persa Monarkha Feth-Ali-Schah 66 esztendő ember. Az ő ábrázat-vonásai, mint hogy a' szakálla miatt nem látszanak, nem szembetünök, hanem elég szembetünő a' szakálla, melly az öviig le-ér; és úgy be nőtte az ábrázatját, hogy tsak a' szemei és órra látszanak. Az ő alattvalóji így szokták Urokat magasztalni: „Az ő Schajok legnagyobb Úr e' „földnek kerekiségén, olly hosszú szakálla, olly sok felesége, 's olly sok lovai „vagynak.“

„Az audientziánk tsak valami egy fertály óráig tartott, 's az után éppen azon pompával vezettettünk szállásunkra vissza, mellyel az Udvarba vezettettünk vala.

„R i c h e m o n t urat a' Nap és Oroszlány Rendjének másod rendű czimerével ajándékozta-meg a' S c h a h , melly egy nyoltz sugárú, gyémántokkal 's mindenféle színű kövekkel kirakatotttsillag. Nyakba vetve hordozzák. Én is illy Czímert kaptam tölle, de harmadik rendüt, 's a' melly gomb-lyukból hordoztatik.

„R i c h e m o n t ú r kevésbe mult-el, hogy az itt Teheránnál ez' időben uralkodni szokott nagy hévség 's egészségtelen levegő miatt életével nem áldozott. A' nagy hőség úgy és olly hirtelen általszurta agya' velejét, hogy azonnal szörnyű gyuladást kapott a' fejében. Tsak ugyan lábra segítette az Orvosi fáradozás, melyben az itt lévő Anglus Követség' Orvosa Mac-Neil Úr is nem kis részt vett.

Porto-Ricco, Nyngoti-Indiában.

„Mi Európában nem igen hallunk olly Orkán miatt való veszedelmeket, mint a' milyen ezen Spanyol szigeten tavaly Jul. 26-dikán éjszaka történt. A' helységeknek nagyobb része elenyészett minden mezei terméseikkel egyetemben. Három órát tartott az Orkán, 's ezen rövid idő alatt egész vidékeket, hajlékaiktól és minden vagyonaiktól megfosztott. A' házaik által oda lepetett vagy a' kiáradott vizekbe fulladott holt emberek' számát még bizonyosan nem lehetett tudni, de rettenetes sok. Tíz helységek számláltatnak-fel ezen tudósításban, a' mellyeknek nyoma se taláztatik a' szigeten, úgy oda lettek, de többek is taláztatnak, mellyek még most nem neveztethettek-meg.

Nagy Britannia.

A' pengő pénznek hirtelen és véletlen megfogyatkozásából származott félelem ismét tsak nem egészen elenyészett Angliából 's nevezetesen Londonból; ismét majd annyi a' köz-kézen forgó arany, mint annakelőtte volt. Mint hogy a' pénznek megfogyatkozása miatt az eleség' árra is nagyon leszállott vala, már most ez is előbbeni állapotjára kezdett felhágni. Az Obligáziók' betse is megjöni kezdett, bár mi nagyon iparkodjanak is a' Spekulánsok annak lenyomásán.

Melly szörnyű kemények légyenek Angliában némelly büntető törvények, megdetszik az itt következő új történetekből:

Dec. 27-dikén egy 35 esztendősi ifjat akasztottak-fel Londonban. A' neve Austin Henrik Vilhelm. Ennek bűne a' volt, hogy ő a' postán levelek' vállogatója lévén, egy levelet, melyben 5 font Sterlinges (50 forintos) Bankó Nota taláztatott, ellopott. Az apja is egy elékelő, nagyon tisztos Posta-tiszt, ki már 30 esztendeje hogy ott szolgál. Képzelné lehet ezen familiának földre verő bankódását, midőn Dec. 26-dikán annak bűnös tagja, a' maga tisztos atyjától, feleségétől és 4 gyermekeitől bútsut vett.

Ugyan ezen fiatal emberrel együtt még két más nállánál sokkal ifjabb embereket akasztottak-fel, kik közzül az első 24 a' másik 25 esztendősi volt. Azt papíros- (pénz vagy írás) hamisításért, ezt egy lónak ellopásáért ölték-meg.

Az ügynevezett Kelet-Indiai (Kereskedő) Társaság' házában közönséges gyűlést tartván az Aktzióáriusok, némellyek kemény szavakkal terhelték a' mostani Kelet-Indiai Kormányozót Lord Amherstet, ki Lord Hasting után küldetett oda Kormányozónak. Hume illy szavakkal érdekllette a' Lord Urat: — „

„Midőn L. Amherst L. Hostings után ezen véghetetlen kiterjedésű birodalomnak kormányozását 1823-ban által vette, ott legmélyebb békesség uralkodott 's a' Kormányzók jó egyetértésben élt a' szomszéd tartományokkal. A' megvakult Lord Amherst ellenben alig vette által a' Kormányozást, 's azonnal arra vétettetni engedte magát szerentsétlen tsillaga által, hogy a' hatalmas Birmánok' nemzete ellen hadat kezdjen, melynek kimenetelét el-látni még most lehetetlenség: de nam nagy Profétáknak kell lennünk, hogy annyit előre elmondhassunk, hogy azok, kik ezen hadakozáshoz gondolatlanul hozzá fogtak, se betsületet se' nyerecéget nem fognak abból magoknak hajtani.

Magyar Ország.

A' P o s o n y i Déák Ujságban ezeket írták Januárius' 13-dik napján: — „

„Méltóságos Szék helyi M á j l á t h György Úr Ő N. g a e' hónap 10-dikén a' maga új hivatalának elkezdésekor, mind a' szollás' kellemetességére mind a' dolognak fontosságára nézve, igen nevezetes Magyar Beszédet tartott, melyre az Esztergomi Érseki Káptalan Küldöttje Fő Tisztelendő Jordán szky Elek Úr gyökeres Magyar Beszéddel felelt 's tette-meg a' Rendek' és Karok' köszöntését, melyben nem tsak a' Méltóságos Úr' nagy nevű Öseinek, hanem magának a' Personális Úrnak tulajdon érdemeire és ditséreteire is kibővítésközött a' Fő Tisztelendő Úr, eléadván, hogy ő Nagyságát 1809-től óta nem tsak Közönséges munkálódásaiból, esmérni hanem onnét is szerentséje lett volna, hogy véle együtt egy igen terhes Bízottságban dolgozni volt alkalmatossága. Ezeknek vége lévén, azon munkához nyultak a' Rendek, melly valamint Kerületi ügy Országos Gyűlési ülésekben is jó ideje hogy vi-

tatás alatt van. Az ülés öt órautánnig tartott a' Rendeknél, 's akkor onnét Izenet küldetett által a' Mágnaok' Táblájához.

„E' hónap' 11-dikén 10 órakor össze ülven a' Mágnaok a' Rendeknek hozzájuk érkezett izenete felett tanátskoztak, 's 1 órakor a' Rendek is öszszegyülekezvén, a' hozzájuk visszaérkezett Izenetet felolvasták, 's az Ülést 3 óratájban eloszlották.

„Tegnap ugymint 12-dikben Kerületben tanátskoztak a' Rendek a' Mágnaok' Válosza felett. Az után Országos Gyűlést tartottak. A' Mágnaok déli 1 órakor gyűltek össze, és 5-tig tanátskoztak. A' tanátskozások a' múlt adófizetés beszámolását (imputátzióját) tárgyalták.

P e s t r ő l, Budáról, Posonyból 's mindenünnét írják, hogy addig kívánták a' hovat, hogy Isten' kegyelméből elég esett, 's olyan tél van, milyennek tsak lenni kell: hanem ugyan ennek Pestre 's Budára, valamint szintén Posonyra nézve is az a' bajos természeti következése lett, hogy az álló hajós hidaknak mindenütt elkelletvén szedettetni, az általjárás nagyon megterhesedett, 's némelykor a' nagy zaj miatt az által meg által evező hajók meg is szoktak állani.)

B é t s n é l a' Dunának minden ágain álló hidak találatnak, de még is félni lehet, hogy ez idén félbe fog szakadni egy ideig a' közösülés, az által, hogy a' jégmenés elszaggatja a' Cseh ország felé menő hidakat; melyre nézve előre kihirdetett, hogy a' Kortszárosok, a' kik borait a' tulsó részokről szoktak Bétsbo szállittatni, jókor elegendő bort hozassanak, mivel ha meg talál történni, hogy a' kemény tél után következhető jégmenés a' hidakat elszaggatja, az alatt, míg ezek

újra lábra nem állittathatnak, boros szekerek nem fognak a' szükségből való gyengye híidakon és hídasokon által botsáttatni. — Azonban sokakat az a' reménység táplál, hogy nem fog hosszú lenni a' tél.

Jónak tartjuk most azon gyökeres Déák Beszédet is ide nyomtattatni, mellyel a' már többször említett számos Kiküldöttség 's ennek Szószollója Fő Tisztelendő Jordán s z k y Úr, Elek mint az Esztergomi Érseki Káptalan Küldöttje által, a' Rendek és Karok Nádorispány Ő Cs. Hertzegségének 's a' Mágnásoknak ezen új esztendőre múlt Dec. 30-dikán, örvendezéseket ki nyilatkoztatták 's boldogságot kívántak:

Serenissime Caesareo Regie Hereditarie Princeps, Archidux, Regni Palatine! Excelsi Proceres!

Promptissime adhibent, imo arripiunt universi in altera Regni Comitiorum Tabula congregati Status, et Ordines occasionem recurrentis annorum civilium cambii, ad humillime contestandam Serenitati Vestrae Caesareo Regiae suam Devotionem, Excelsis autem Proceribus cultum, et venerationem, nullis temporum vicibus alterabilem. Adjungunt huic suae contestationi ea, profecto ardentissima, vota, ut supremus temporum, aetatum, ac rerum omnium Gubernator, Deus, cujus infinita sapientia non minus parvos, atque Magnos, non minus singulos, ac totum universum complectitur, attingens a fine ad finem, fortiter, svaviterque disponens omnia; ut, inquam, Deus, Augustissimum

Dominum nostrum Clementissimum, totamque Augustam, Sacrae Coronae Regni Apostolici heredem, Domum; atque in hac, arctiore nobis, plus quam tricennalli, vinculo felicissime conjunctam, Serenitatem Vestram Caesareo Regiam, Ejusdemque Serenissimam Familiam, non modo per novi hujus anni decursum, sed et post-hac per plurimorum annorum auspiciousimos recursus incolumem florentemque conservet. Commune est hoc non modo Statuum et Ordinum, in his Regni Comitibus, sub exoptatissimo Vestrae Serenitatis Caesareo Regiae Praesidio, cogregatorum, sed et omnium Regnicolarum votum, qui pro felici horum Comitiorum successu quotidie et ubique ferventes in Coelum preces emittunt. Omnes enim in Celsitudine Vestra Caesareo Regia tuendae avitae legum Patriarum compaginis, in qua felices vivimus, et sine qua infelices essemus, genium tutelarem, caelitus Hungariae concessum, intuemur, agnoscimus, ac veneramur. Sed et Excelsis Proceribus, tum sacri, tum civilis Ordinis, ad novi hujus anni, eventus, pro communi totius Regni, quin et pro serae Posteritatis, Bono momentosissimos parturientis, exordium, Status et Ordines stabilem florentemque incolumitatem, ac omnia prospera reverenter advovent; optantes optima, cogitantes difficillima, et studiis Excelsorum Procerum sua semper consociantes studia, pro Rege, et Patria.

Nos quibus honor, haec vota perfrendi obtigit, nosmet altis Serenitatis Vestrae Caesareo Regiae Gratiis, et gratiosis aestimatisque Excelsorum Procerum favoribus demisse, ac impense commendamus.